

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9444

гр. София, 30.11.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **10756** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма] срещу отказ на Главния архитект на Столична община за въвеждане в експлоатация на строеж за обект „Сграда за автоуслуги с офисна и търговска част“, находящ се в УПИ ХХ-33, кв. 2, м. „В. – Л. – Т.“, по плана на [населено място], район „П.“ – СО, обективиран в писмо с изх. № САГ21-УВ00-372/7/13. 10. 2021 г.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените към делото доказателства, намира, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

[фирма] е подало до Главния архитект на Столична община заявление с вх. № САГ21-УВ00-372-6/12. 10. 2021 г. за регистриране и издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строеж „Сграда за автоуслуги с офисна и търговска част“, находящ се в УПИ ХХ-33, кв. 2, м. „В. – Л. – Т.“, по плана на [населено място], район „П.“ – СО, към което е приложило описаните в същото документи.

При извършена проверка по документи е установено, че не са изпълнени изискванията на чл. 177, ал. 1 от ЗУТ, като с писмо с изх. № САГ21-УВ00-372/7/13. 10. 2021 г., подписано от Главния архитект на Столична община, дружеството е уведомено, че следва да представи документи за приложена улична регулация по смисъла на § 22 от ДР на ЗУТ. Указано е в посоченото писмо, че при следващо внасяне на документи преписката ще бъде разгледана отново, както и че приложените към искането документи дружеството може да получи от деловодството.

Една от абсолютните процесуални предпоставки за допустимост на съдебно-административното производство е наличието на подлежащ на оспорване акт. По смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК „индивидуален административен акт“ е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или

непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт.

Обстоятелството, че в чл. 196 от Наредба № 2/ 31. 07. 2003 г. за въвеждане в експлоатация на строежите на Република България и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и обекти не е предвидена възможност за изискване на допълнителни документи при подадено заявление за издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация, не приравнява обжалваното писмо на отказ за издаване на такова удостоверение, тъй като в конкретния случай то не съдържа властническо волеизявление, а има единствено уведомителен характер. Видно от съдържанието на същото, с него се уведомява дружеството заявител, че с оглед на коректното процедиране по преписката, следва да представи документи за приложена улична регулация по смисъла на § 22 от ДР на ЗУТ.

Оспорваното писмо не произвежда правни последици, които да имат неблагоприятен характер за [фирма], а чрез него единствено се указва необходимостта от представяне на допълнителни документи, с оглед на законосъобразното приключване на процедурата по депозираното заявление. Не е формирано волеизявление – акт, с който да е отказано регистриране и издаването на удостоверение за въвеждане на строеж в експлоатация по смисъла на чл. 177, ал. 3 от ЗУТ.

На този етап от развитието на административното правоотношение е извършена само проверка на пълнотата на приложените в преписката документи, като за установеното от нея е уведомена оспорващата страна. От органа не е издаден отказ по съществото на искането, като процесното писмо носи белезите на акт по чл. 21, ал. 5 от АПК.

В случай, че оспорващото дружество не представи конкретизираните в обжалваното писмо допълнителни документи и последва отказ за регистрация и въвеждане в експлоатация на строежа „Сграда за автоуслуги с офисна и търговска част“, находящ се в УПИ ХХ-33, кв. 2, м. „В. – Л. – Т.“, по плана на [населено място], район „П.“ – СО, то тогава и при наличието на такъв краен за производството акт, при оспорването му по съдебен ред за съда ще е налице задължение да изследва и прецени дали е било необходимо прилагането на други документи, извън тези, които са депозирани със заявлението с вх. № САГ21-УВ00-372-6/12. 10. 2021 г. от [фирма].

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че така предявената жалба се явява процесуално недопустима и на основание чл. 159, т. 1 от АПК следва да се остави без разглеждане, поради липса на подлежащ на оспорване акт, а образуваното съдебно производство - да се прекрати.

Поради изложеното и на основание чл. 159, т. 1 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] срещу отказ на Главния архитект на Столична община за въвеждане в експлоатация на строеж за обект „Сграда за автоуслуги с офисна и търговска част“, находящ се в УПИ ХХ-33, кв. 2, м. „В. – Л. – Т.“, по плана на [населено място], район „П.“ – СО, обективиран в писмо с изх. № САГ21-УВ00-372/7/13. 10. 2021 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 10756/2021 г. по описа на Административен съд – София град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния

административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: